

MAAKYSYMYKSEN VENÄJÄLLÄ

Maakysymyksellä on Venäjällä nykyään äärettömän suuri merkitys. On yleisesti tiettyä, etteivät ainoastaan laajat kansanjoukot, vaan hallituskin on asettanut tämän kysymyksen eräälle keskeisimmistä paikoista.

Vuoden 1905 liikkeelle on historiallisesti luonteenomaista nimenomaan se, että Venäjän väestön valtaenemmistö, nimittäin talonpoikaisto, nosti maakysymyksen aivan etu-tilalle. Sekä liberaalis-porvarillinen puolue että myös työväenpuolue ovat ohjelmassaan huomioineet tämän tosiasian. Toisaalta hallituskin, joka kesäkuun 3 päivän järjestelmässä toteuttaa tilanherrojen ja porvariston huippukerosten liittoa, on ottanut politiikkansa keskiöksi nimenomaan maakysymyksen (väkivaltainen yhteisömaanomistuksen hävittäminen ja osuusmaiden muuttaminen yksityisomaisuudeksi etupäässä huutorijärjestelmän muodossa).

Mikä on maakysymyksen taloudellinen perussisältö Venäjällä? Se on Venäjän porvarillis-demokraattinen uudistaminen. Venäjästä on tullut kapitalistinen, porvarillinen maa. Mutta maanhallinta, niin tilanherrojen maanomistus kuin talonpoikienkin osuusmaanhallinta, on meillä suurelta osalta jäänyt maaorjuudelliseksi. Taloudenhoitojärjestelmä on hyvin monissa tapauksissa jäänyt maaorjuudelliseksi: työllämaksu eli päivätyö, jolloin pienet talonisännät, puolitaitin häviöön joutuneet, rutiköyhät ja nälkiintyneet talonisännät ottavat tilanherroilta vuokralle maata, niittyjä ja laitumia sekä velaksi rahaa sitoutuen korvaukseksi tekemään työtä kartanonherran maalla.

Mitä enemmän maalais-Venäjä on maaorjuudellisuudessaan jäänyt jälkeen teollisesta, kaupallisesta, kapitalistisesta

Venäjältä, sitä jyrkemmin on pitänyt tapahtua vanhan, maaorjuudellisen maanhallinnan, sekä tilanherrojen maanomistuksen että osuusmaanhallinnan murtamisen.

Tilanherrat ovat yrittäneet suorittaa tämän murtamisen tilanherrain tapaan, tilanherrojen etuja silmällä pitäen, säilyttäen koko maaomaisuutensa, auttaen kulakkeja tuota pikaa tekemään talonpojat maattomiksi. Talonpojat ovat enimmäkseen yrittäneet suorittaa tämän murtamisen talonpoikaiseen tapaan, talonpoikien etuja silmällä pitäen.

Kummassakin tapauksessa uudistus *pysyy porvarillisena*. Marx todisti täydellisesti sekä „Filosofian kurjuudessa” että „Pääomassa” kuin myös „Lisäarvorteorioissa”, että *porvarilliset* taloustieteilijät ovat monta kertaa vaatineet maan *kansallistamista*, s.o. kaiken maan muuttamista yhteiskunnalliseksi omaisuudeksi, ja että tämä toimenpide on *täysin porvarillinen*. Tällaisen toimenpiteen vaikutuksesta kapitalismi lähtee kehittymään vieläkin laajemmin, vieläkin vapaammin, vieläkin nopeammin. Tämä toimenpide on hyvin edistysellinen, hyvin demokraattinen; se perkaa lopullisesti pois maaorjuuden, se horjuttaa maanomistuksen monopolia, se horjuttaa *absoluuttista* maankorkoa (jonka likvidaattori P. Maslov virheellisesti kieltää laahustaessaan porvarillisten tiedemiesten perässä). Se jouduttaa tuotantovoimien kehitystä maanviljelyksessä ja puhdistaa palkkatyöläisten luokkaliikkeen.

Mutta toistamme, että se on *porvarillis-demokraattinen* toimenpide. Vasemmistonarodnikit, esimerkiksi hra V—dimov „Smelaja Myslissa”, nimittävät itsepintaisesti *porvarillista* maan kansallistamista „*sosialisoinniksi*” ja kiertävät itsepintaisesti Marxin mitä perinpohjaisimmat selitykset maan kansallistamisen olemuksesta kapitalismin vallitessa.

Vasemmistonarodnikit toistelevat itsepintaisesti puhtaasti porvarillista oppia „omaan työhön perustuvasta taloudesta” ja sen kehityksestä „sosialisoinnin” oloissa, vaikka todellisuudessa juuri *kapitalistinen* maanviljely ja vieläpä kaikkein puhtaimmassa ja maaorjuudesta vapaassa muodossa kehityy maan kansallistamisen jälkeen varmasti mitä laajimmin ja mitä nopeimmin.

Sanonta „maan sosialisointi” osoittaa vasemmistonarodnikkien taholta vain sen, etteivät he ymmärrä lainkaan

Marxin poliittisen taloustieteen perusteita ja että he siirtyvät (silloin tällöin, salaa, useinkin tiedottomasti) porvarillisen poliittisen taloustieteen kannalle.

Marx kehotti valveutuneita työläisiä oppimaan selvästi ymmärtämään kaikkien kapitalismin pohjalla tapahtuvien maareformien (muun muassa myös kansallistamisen) porvarillisuuden ja kannattamaan porvarillis-demokraattisia uudistuksia maaorjuuttajia ja maaorjuutta vastaan. Marxilaiset eivät kuitenkaan saa sekottaa porvarillisia toimenpiteitä ja sosialismia toisiinsa.

*„Trudovaja Pravda” № 22,
kesäkuun 22 pnä 1914*

*Julkaistaan
„Trudovaja Pravda” lehden
tekstin mukaan*